

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2020. február 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2020. január 7. napján kihirdetett 4.B.489/2019/6. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott pénzbüntetésének napi tételeinek számát 350 (háromszázötven) napi tételre súlyosítja, az egy napi tétel összegének érintetlenül hagyásával. Az így kiszabott pénzbüntetés 385.000,- (háromszáznyolcvanötezer) Ft. A 385.000,- (háromszáznyolcvanötezer) Ft pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi, havonként 38.500,- (harmincnyolcezer-ötszáz) Ft összegű részletfizetést engedélyez.

A dr. ... felkészülési díjával kapcsolatos rendelkezést mellőzi.

A 42.148,- (negyvenkettőezer-egyszáznegyvennyolc) Ft bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezést mellőzi, egyben felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a vádlott, valamint ... elítélt esetében az egyszerűsített felülvizsgálati eljárást e körben folytassa le.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 16.326,- (tizenhatezer-háromszázhuszonhat) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetéseben [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, aa) alpont] és társtettesként elkövetett 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntetéseben (Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont) állapította meg, és halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre és 250 napi tétel, az egy napi tétel összegét 1.100,- Ft-ban megállapítva, összesen 275.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a végrehajtás elrendelésének esetére a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A pénzbüntetés megfizetésére 5 havi részletfizetést engedélyezett akként, hogy havonta a vádlottnak 55.000,- Ft összegű részletet kell megfizetnie az ítélet jogerőre emelkedését követő hónap 25. napjáig, illetőleg az ezt követő részleteket minden hónap 25. napjáig kell teljesíteni a bírósági gazdasági hivatal felhívásában írtak szerint. Rögzítette,

hogy bármelyik részlet határidőben történő befizetésének elmulasztása esetén a még meg nem fizetett pénzbüntetést szabadságvesztésre kell átváltoztatni, amely a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztés, míg ennek hiányában a büntetés végrehajtási fokozata fogház. A vádlottal szemben 30.000,- Ft-ra vagyonek Kobzást rendelt el. Döntött a bűn jelek sorsáról és a vádlott kirendelt védője részére 11.600,- Ft felkészülési díjat állapított meg, amelyet a tárgyaláson az ítélet jogerőre emelkedése esetén utalvány kiállításával előlegez, és a bűnügyi költséget a költségjegyzék 4. tételszáma alatt jegyzi be. Végül döntött a bűnügyi költség viseléséről akként, hogy e vádlott 32.000,- Ft bűnügyi költséget köteles megfizetni, illetőleg a Nyíregyházi Törvényszék B.220/2019/6. számú ítéletében írt 42.148,- Ft bűnügyi költséget az ugyanebben az ítéletben feltüntetett ... elítéllettel egyetemlegesen abban az esetben, ha ... elítélte még nem fizette meg.

Az ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosítás, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása érdekében.

A vádlott és védője a törvényszék ítéletét tudomásul vették.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést indokainál fogva fenntartotta. Úgy ítélte meg, hogy a büntetési tétel alsó határában meghatározott tartamú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés törvényes, de enyhe, nem igazodik az elkövetett bűncselekmények konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség mértékéhez, és nem tükrözi a vádlott társadalomra veszélyességét. Utalt arra, hogy töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy a korrupciós bűncselekmények elkövetőivel szemben szigorú felelősségre vonás indokolt. A vádlottal szemben kiszabható 2-től 12 évig terjedő szabadságvesztés középértéke 7 év szabadságvesztés. A törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket hiányosan tárta fel, nem súlyuknak megfelelően értékelte ezért a büntetési tétel középértékétől való nagyfokú eltérésre a szabadságvesztés tartamának a büntetési tétel alsó határában való meghatározására, és a végrehajtás felfüggesztésére adott indokai nem elfogadhatóak. Sérelmet szenvedett az alkalmazott szankcióval a büntetések arányosságának követelménye is. A vádlott tettestársának, a már jogerősen elítélte és az eljárás során végig beismerésben lévő ...nak a cselekvősege jóval enyhébb megítélésű, szerepe a későbbi részesedés reményében történő passzív egyetértésben merült ki. Ezzel szemben a vádlott pénzügyőri minőségében olyan korrupciós bűncselekményt kezdeményezett, amit éppen neki kellett volna megakadályozni. Hivatali működésével kapcsolatban nem csak kérte az előnyt, hanem annak elfogadásán túl kitartó szándékkal bírta rá az intézkedés alá vont személyt a saját maga által meghatározott összegű jogtalan előny teljesítésére. Meg nem fizetés esetére a szabályszerű eljárás lefolytatásával zsarolta. Mindez személyének fokozott társadalomra veszélyességére utal. Terhére róható a pénzügyőr társát is bűnelkövetésbe vivő szerepe, valamint, hogy a bűnüldöző hatóság tagjaként a közélet tisztaságát sértő olyan cselekményt követett el, amely a bűnüldöző szerv érdekeit is sérti. Cselekménye alkalmas volt arra, hogy a pénzügyőri hivatásba vetett bizalmat megingassa. Súlyosító körülmény továbbá a kettőnél több bűncselekmény halmazata és a korrupciós bűncselekmények nyugtalanító gyakorisága. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a vádlott beismerő vallomása enyhítő körülményként csekély súllyal bír, mert nem volt az eljárást előbbre vivő feltáró jellegű, azt csak a terhelő bizonyítékok ismeretében tette meg, a nyomozás során ugyanakkor tagadta a bűncselekmények elkövetését. A büntetlen előélet a hivatalos személy javára csak akkor értékelhető, ha e minőségével a bűncselekmény nincs összefüggésben, és nem értékelhető annak a javára, aki a bűncselekményt olyan beosztás felhasználásával követte el, amelyben a büntetlen előélet alkalmazási feltétel. Nem jöhet szóba számottevő enyhítő körülményként az időmúlás sem.

A fellebbviteli főügyészség a törvényszék ítéletének megváltoztatását indítványozta, vele szemben súlyosabb büntetés, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására tett indítványt, míg a pénzbüntetés kiszabására, a vagyonelkobzás alkalmazására, és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezéseket a jogszabályoknak megfelelőnek ítélte.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

A vádhatóság fellebbezése a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja értelmében csak a kiszabott büntetés neme és mértéke ellen irányult. Ez esetben a másodfokú bíróság az ítélet megalapozottságát a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem vizsgálhatja, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. A Be. 590. § (1), (2) és (3) bekezdéseinek figyelembe vételével a másodfokú bíróság csak az elsőfokú ítélet fellebbezésével sérelmezett rendelkezését bírálja felül.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A védő álláspontja szerint a törvényszék az enyhítő körülmények maximális figyelembe vételével tetтарыos büntetést szabott ki. Utalt a vádlott kedvező személyi körülményeire, és úgy ítélte meg, hogy a törvényszék helyesen alkalmazott végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést és a pénzbüntetés napi tételeinek a magasabb számában kifejezésre jut a vádlott bűnösségének a foka. Eleget tett a törvényszék az Alkotmánybíróság által az arányosságként meghatározott alkotmányossági követelményeknek is, és az ultima ratio elvének, az arányosság követelményeit figyelembe véve szabta ki büntetését. A vádhatóság súlyosításra irányuló fellebbezését nem találta indokoltnak, és a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánásáról nyilatkozott.

Az ítélet tábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával járt el, olyan ok, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna nem volt feltárható. A törvényszék indokolási kötelezettségnek is eleget tett, okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, olyan körülmény sem merült fel, amely alapján a vádlott felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének lenne helye. A terhére rótt cselekmények jogi minősítése is törvényes.

Az első fokon eljáró törvényszék részletesen foglalkozott indokolásában a vádlott javára és terhére figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményekkel. Több Alkotmánybírósági határozatra is utalt, így az egyes eljárási cselekmények és az elvégzésükre kitűzött határidők indokoltságára az arányosság, a szükségszerűség és az ultima ratio elvének az érvényesülésére, továbbá kiemelte azt is, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése nem kerülhet ellentétbe az általános megelőzés következményével, előtérbe kerül azonban az egyéni megelőzés. A büntetés végrehajtásának felfüggesztésére „különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel” kerülhet sor. Foglalkozott a középértékű eltéréssel is utalva arra, hogy az egyéniesítés követelményét alapul véve kell kiszabnia a tetтарыos büntetést, és ez a szabály nem korlátozza a bíróságot abban, hogy a törvényi büntetési tétel keretei között belátása szerint értékelje a büntetés kiszabása szempontjából jelentős körülmények súlyát. Az ítélet 5. oldal III. (4) bekezdésében rögzítette, hogy a vádlott 2019. október 11. napjára kitűzött előkészítő ülésen nem jelent meg, amivel az eljárás befejezése kisebb késedelmet szenvedett. E körben megjegyzi az ítélet tábla, hogy a vádlottat önhiba nem terheli, hiszen beteg volt, mely betegségéről a törvényszéknek orvosi igazolást is csatolt.

Az ítélet tábla a vádhatóság súlyosításra irányuló fellebbezését részben alaposnak találta, azonban nem tartotta szükségesnek és indokoltnak vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazását. E körben osztotta a törvényszék indoklásában kifejtetteket. Ugyanakkor az ítélet tábla álláspontja szerint is az arányosság követelménye sérelmet szenvedett, hiszen a vádlott cselekvősege lényegesen meghaladta a vádlott társa cselekvőségét, és ennek a különbségnek a kifejezésére a vele szemben a vádlott társánál 100 napi tétellel magasabb tételszámú pénzbüntetés alkalmazása nem elegendő. Osztotta a fellebbezési főügyészség álláspontját abban a körben is, hogy a vádlott terhére további súlyosító körülmények is megállapíthatóak, és ezek között kiemelt jelentőségű, hogy a vádlott a bűnüldöző hatóság tagjaként a közélet tisztaságát sértő olyan bűncselekményt követett el, amely a bűnüldöző szerv érdekeit is sérti, és cselekménye alkalmas volt arra, hogy a pénzügyőri hivatásba vetett bizalmat megingassa. Az ítélet táblának is hivatalos tudomása van arról, hogy a korrupciós bűncselekmények nyugtalanító gyakorisága különösen Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében tapasztalható.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben a pénzbüntetés napi tétel számának a számottevő emelése szükséges ahhoz, hogy az arányosság követelménye megfelelően érvényesülhessen, és ezért a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 350 napban állapította meg az egy napi tétel összegének érintetlenül hagyása mellett, így a vádlottal szemben 385.000,- Ft összegű pénzbüntetés került kiszabásra. A részletfizetésre okot adó körülmények a másodfokú eljárásban is fennálltak, és a magasabb összegű pénzbüntetésre tekintettel az ítélet tábla a vádlottnak 10 havi részletfizetést engedélyezett, ily módon az egy havi törlesztőrészlet összege 77.000,- Ft. A meg nem fizetés vagy a részletek késedelmes fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette.

Észlelte az ítélet tábla, hogy a törvényszék az ítélet rendelkező részében rögzítette a vádlott kirendelt védője részére a törvényszék előtti eljárásban 11.600,- Ft felkészülési díj megállapítását, illetőleg utalványozását. E rendelkezés a rendelkező részből mellőzendő ugyanis a 4.számú tárgyalási jegyzőkönyv a 11. oldalon részben már tartalmazta mely utalvány a védőnek nem került átadásra. Ezt az ítélet tábla a nyilvános ülésen pótolta. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy a büntető költség vonatkozásában törvénysértően járt el a törvényszék, amikor - a vádlottat a törvényesen számított 32.000,- Ft büntető költségre kötelezés mellett, amely már tartalmazta a 11.600,- Ft-os felkészülési díjat is, - akként rendelkezett, hogy amennyiben a vádlott társa a Nyíregyházi Törvényszék B.220/2019/6. számú ítéletében írt 42.148,- Ft büntető költséget nem fizetné meg akkor egyetemlegesen kötelezi e büntető költség megfizetésére. E körben az ítélet tábla álláspontja, hogy ... II. r. vádlottal szemben a Nyíregyházi Törvényszék 4.B.220/2019/6. számú ítélete, amelyben a vádlottat a törvényszék 42.148,- Ft büntető költség megfizetésére kötelezte 2019. október 14. napján jogerőre emelkedett, és ezáltal járulékos kérdésekben is végrehajthatóvá vált. Ezért e törvénysértő rendelkezést a másodfokú eljárásban már korrigálni nem lehetett, és ezért az ítélet tábla a törvényszéket a Be. 671. § 15. pontja alapján egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására utasította.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a jelzett körben megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdésére utalással helyben hagyta.

A Be. 613.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült büntető költség megfizetésére.

Debrecen, 2020. február 26.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. előadó bíró,
Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 4.B.489/2019/6. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával
a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2020. február 26.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke